

Vlaams
Parlement

stuk **1716** (2011-2012) – Nr. 4
ingediend op 21 november 2012 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende de stimulering van een inclusief Vlaams
ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn,
Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid
uitgebracht door mevrouw Mia De Vits

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Tom Dehaene.

Vaste leden:

de heer Tom Dehaene, de dames Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack;
de heer Peter Gysbrechts, mevrouw Vera Van der Borght;
de dames Mia De Vits, Else De Wachter;
de dames Lies Jans, Helga Stevens;
mevrouw Ulla Werbrouck;
mevrouw Mieke Vogels.

Plaatsvervangers:

de dames Sonja Claes, Griet Coppé, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
de heer Wim Van Dijk, mevrouw Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de dames Gwenny De Vroe, Lydia Peeters;
mevrouw Güler Turan, de heer Bart Van Malderen;
de dames Danielle Godderis-T'Jonck, Goedele Vermeiren;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

1716 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen
– Nr. 3: Verslag over hoorzitting

INHOUD

I. Toelichting door de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	4
1. Inleiding	4
2. Aanleiding tot het nieuwe ontwerp van decreet	4
3. Sleutelbegrippen	5
II. Algemene bespreking	6
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	11
IV. Stemming over het geheel	18
Gebruikte afkortingen	19
Tekst aangenomen door de commissie	20

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid besprak het ontwerp van decreet houdende de stimulering van een inclusief Vlaams ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen tijdens haar vergaderingen van 16 oktober 2012 en 13 november 2012.

Op woensdag 7 november 2012 werd in overeenstemming met artikel 32, 1, van het Reglement een hoorzitting georganiseerd over dit ontwerp van decreet. Het verslag daarvan is terug te vinden in *Parl. St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1716/3.

De amendementen op dit ontwerp van decreet zijn verspreid als *Parl. St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1716/2.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER JO VANDEURZEN, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

1. Inleiding

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat steeds meer mensen een zeer hoge leeftijd bereiken, gelukkig in veel gevallen in goede gezondheid. In de bevolkingsopbouw nemen ouderen een steeds grotere plaats in. Meer vrouwen en mannen worden (erg) oud, de groep van de hoogbejaarden stijgt het snelst, en wat betreft levensverwachting benen de mannen de vrouwen traag maar zeker bij. Oud(er) worden brengt een aantal specifieke problemen met zich mee, maar ook het aantal gezonde jaren neemt toe. De meeste mensen die nu op pensioen gaan, hebben nog meer dan een kwart van hun leven voor de boeg, een leven waarvan ze met volle teugen willen en moeten kunnen genieten.

De vergrijzing brengt een aantal maatschappelijke uitdagingen met zich mee. Cruciaal aandachtspunt daarbij is de draagkracht van de samenleving bij een stijgend aantal ouderen. Het is niet alleen financieel belastend, maar ook maatschappelijk ongewenst om een kwart van de bevolking, de zestigplussers, op non-actief te plaatsen en in een kwetsbare afhankelijkheidsrol te duwen. In een samenleving met een gemiddelde levensverwachting van al gauw tachtig jaar is een maatschappijmodel dat beroeps carrière, kinderwens, persoonlijke ontplooiing en maatschappelijk engagement samenperst tussen 25 en (ten laatste) 65 jaar, achterhaald. Een levensloopbaan eindigt gelukkig niet op 65 jaar.

Het is belangrijk de emancipatie van de ouderen structureel te verankeren. Bovendien kan een effectief (ouderen)beleid enkel ontwikkeld worden in samenspraak met de betrokkenen, en worden meteen alle beleidsterreinen en leefdomeinen omvat. Hiervoor is in 2004 een belangrijke stap gezet met het decreet van 30 april 2004 houdende de stimulering van een inclusief Vlaams ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen. De terechte aspiraties van een steeds groter wordende groep in de samenleving werden hiermee erkend. Het Vlaamse ouderenbeleid blijft volgende uitgangspunten hanteren die de voorwaarden moeten creëren om (1) de toegang van elke oudere tot de economische, sociale en culturele rechten te waarborgen, (2) discriminatie en uitsluiting op basis van leeftijd te voorkomen, te verminderen en op te lossen, (3) de deelname van ouderen aan het uitstippelen, het uitwerken en het evalueren van dit beleid mogelijk te maken en te versterken en (4) te komen tot een inclusief, gecoördineerd en samenhangend beleid.

2. Aanleiding tot het nieuwe ontwerp van decreet

Het decreet van 30 april 2004 bestaat uit drie grote delen: bepalingen over de coördinatie en de organisatie van het ouderenbeleid, het positioneren van de Vlaamse ouderenraad als structurele beleidspartner en de ontwikkeling van een lokaal ouderenbeleid. De aanleiding tot het ontwerp van decreet is vooral dit derde deel, namelijk een gewijzigde visie op de rol van de Vlaamse overheid ten aanzien van lokale besturen. Tegelijkertijd biedt dit

ontwerp van decreet de opportuniteit om andere bepalingen te actualiseren of technisch aan te passen.

De ontwikkeling van een lokaal ouderenbeleid heeft – misschien niet toevallig – nooit een structurele uitvoering gekend. De huidige decretale bepalingen worden beschouwd als (te) bureaucratisch om een beleid te voeren dat aangepast is aan de variërende lokale eisen die verschillen naargelang de grootte, de mate van verstedelijking, de samenstelling en de ligging van de gemeente. De huidige maatregelen staan bovendien haaks op het wetmatigingsbeleid dat de Vlaamse Regering voert. Het Planlastendecreet van 15 juli 2011 vraagt immers meer efficiëntie en effectiviteit door planlastvermindering bij de lokale besturen en door minder betutteling. Het voert voorts vanaf 1 januari 2014 een integraal (legislatuur) plan in met verbindingen tussen verschillende domeinen. Het stuurt meer op ‘outcome’ of resultaat, en minder op processen tenzij het proces een doel op zich is. Subsidieregelingen, ten slotte, kunnen geen voorwaarden bevatten over de aard van de ingezette middelen, personeel of organisatorische structuur van een lokaal bestuur.

De bepalingen in het decreet van 30 april 2004, zoals het opmaken van een apart lokaal ouderenbeleidsplan, het aanstellen van een schepen en een ouderenbeleidscoördinator, het indienen van voortgangsrapporten, het opmaken van afsprakennota’s enzovoort zijn aan herziening toe. Bovendien zou de uitvoering van deze artikelen een jaarlijkse meeruitgave van 1,5 miljoen euro kunnen betekenen.

De Vlaamse Regering wil de planlast voor de lokale besturen gevoelig verminderen. Het is in deze context dat een aanpassing nodig is. Het uitgangspunt is dat het Vlaamse bestuursniveau hooguit een ondersteunende rol te spelen heeft, wat trouwens in het verleden de facto zo is verlopen door het toekennen van projectsubsidies aan de VVSG. De bedoeling was ouderenbeleidscoördinatoren op te leiden, inspraakprocessen in gemeenten te begeleiden en een actieplan te ontwikkelen dat lokale besturen sterker maakt om een lokaal ouderenbeleid in samenspraak met de ouderen mogelijk te maken. In de loop der jaren is zo duidelijk geworden dat Vlaanderen het ouderenbeleid lokaal op een andere wijze wil aansturen dan bepaald in het decreet van 30 april 2004. Het doel van de voorgestelde aanpassing is om de beschikbare schaarse middelen – 148.000 euro – gericht in te zetten om een inclusief ouderenbeleid en de participatie van ouderen aan dit beleid lokaal te stimuleren.

Zoals eerder aangehaald, is deze operatie de aanleiding om tegelijk een aantal, veelal technische, wijzigingen door te voeren. Het betreft ondermeer aanpassingen aan Beter Bestuurlijk Beleid en aan de gehanteerde administratieve praktijk. Ook worden bepalingen over de Vlaamse ouderenraad aan de realiteit aangepast. Aangezien het decreet van 30 april 2004 er gekomen is op initiatief van het Vlaams Parlement, werd het niet voorgelegd aan de Raad van State. Dit ontwerp van decreet is voorgelegd aan de Raad van State en houdt rekening met de juridisch bemerkingen.

3. Sleutelbegrippen

De basisprincipes van het decreet van 30 april 2004 blijven bewaard, op de positionering van de lokale ouderenparticipatie na.

Het ouderenbeleid blijft een inclusief beleid. Op de verschillende beleidsdomeinen en beleidsniveaus worden doelgerichte acties ondernomen vanuit een partnerschap tussen alle betrokken actoren. Deze actoren bestaan uit de Vlaamse overheid in al haar geledingen, de lokale besturen, de VVSG, de Vlaamse ouderenraad, de ouderenadviesraden, de OCMW’s en de ouderen zelf.

De coördinatie van dit beleid wordt veruitwendigd door de aanstelling van een coördinerend minister. De invulling van het beleid wordt gerealiseerd door de bundeling en afstemming van de verschillende acties in een Vlaams ouderenbeleidsplan. Alle Vlaamse beleidsdomeinen zijn betrokken bij dit actieplan en hierover wordt gerapporteerd aan het Vlaams Parlement.

Om ouderen in staat te stellen actief mee te denken over beleidsvoorbereiding en in te schakelen bij de uitvoering ervan, wordt op Vlaams niveau een adviesorgaan erkend en gesubsidieerd. Dit adviesorgaan moet namens alle ouderen het beleid adviseren over aangelegenheden die ouderen aanbelangen. Vandaag neemt de vzw Vlaamse Ouderenraad deze taak op zich. De Vlaamse Regering zal met de door haar erkende organisatie een convenant afsluiten waarin de resultaatsgebieden met indicatoren zijn opgenomen.

De Vlaamse Regering kiest er bewust voor om het lokale ouderenbeleid niet aan te sturen maar te stimuleren, waarbij de Vlaamse Regering zelf hooguit een ondersteunende rol op zich neemt. Hiervoor zal een beroep gedaan worden op één of meerdere partnerorganisaties. Een relevante partnerorganisatie is een organisatie die de kennis van een lokaal bestuur en van ouderen op het terrein over de ontwikkeling van een inclusief ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen, kan ondersteunen of versterken. De Vlaamse Regering zal ook hier met de door haar erkende partnerorganisatie(s) een convenant met resultaatsgebieden en indicatoren afsluiten.

II. ALGEMENE BESPREKING

Mevrouw *Marijke Dillen* vindt dat er een aantal mooie principes en doelstellingen naar voren worden geschoven, die haar fractie kan ondersteunen. Het is een grondige wijziging van het bestaande beleid. De lokale verantwoordelijkheid wordt meer beklemtoond. Het Vlaamse niveau gaat minder controleren. Beleidsparticipatie is belangrijk. Ouderen dienen rechtstreeks te worden betrokken. OKRA stelde tijdens de hoorzittingen terecht dat er tijdens al de fasen van de besluitvorming invloed moet kunnen worden uitgeoefend.

De vraag rijst of met dit ontwerp van decreet al die doelstellingen kunnen worden gerealiseerd. Haar fractie heeft een aantal fundamentele punten van kritiek. Een aantal van de punten zijn ook in de hoorzittingen aan bod gekomen. Het is een vaag en algemeen ontwerp van decreet met veel machtigingen aan de Vlaamse Regering. Heel wat onduidelijkheden en vragen worden evenmin verduidelijkt in de memorie van toelichting.

De Raad van State formuleert fundamentele kritiek op het ontwerp van decreet. De normatieve draagwijdte van een aantal artikelen is niet duidelijk. Er is de vraag of het ontwerp van decreet van toepassing in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Er zijn twijfels over de bevoegdheid van de decreetgever. De Raad van State heeft bedenkingen bij de vzw-structuur voor de Vlaams ouderenraad en bij de provincie als mogelijke partnerorganisatie.

De Raad van State is over de bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever heel duidelijk. De bevoegdheid van de decreetgever reikt niet zo ver dat hij bepaalde ministers of bepaalde diensten van de Vlaamse Regering met opdrachten kan belasten, of de Vlaamse Regering of haar diensten op een welbepaalde manier kan organiseren. Het is bijgevolg niet mogelijk, zoals in artikel 5 van het ontwerp van decreet, dat de decreetgever bepaalt dat de Vlaamse Regering een minister aanstelt ter coördinatie van het ouderenbeleid. Evenmin kan, zoals in artikel 6 van het ontwerp van decreet, de decreetgever de Vlaamse Regering ertoe verplichten welbepaalde opdrachten toe te kennen aan haar diensten. Dit behoort tot de autonome bevoegdheid van de Vlaamse Regering.

Een tweede punt van kritiek betreft de lokale verantwoordelijkheid. Die wordt hier beklemtoond. Het afbouwen van de controlerende functie van het Vlaamse niveau houdt een paar risico's in. Daar is in de hoorzittingen voor gewaarschuwd. Zullen alle gemeenten hun verantwoordelijkheid wel nemen? Mevrouw Marijke Dillen vreest hiervoor. Het risico bestaat dat sommige gemeenten alles gaan afschuiven op de partnerorganisatie. Itinera Institute stelde terecht de vraag of er zonder lokale verplichting geen lokaal plan moet zijn.

De lokale beleidsplannen zijn een zeer nuttig instrument. Ze kunnen inspelen op de concrete lokale behoeften. Het is wenselijk om beter in het ontwerp van decreet aan te geven wat de opdrachten van de gemeenten moeten blijven.

Een cruciale vraag die rijst is of de Vlaamse Regering in voldoende financiële middelen zal voorzien. Het al dan niet verwezenlijken van om het even welk decreet hangt immers af van de beschikbare middelen. Het heeft geen zin om decreten goed te keuren als men er achteraf niks meer van hoort, omdat er geen budgettaire middelen zijn. De behoeften van de ouderen zijn een van de grote uitdagingen voor de toekomst.

De vzw-structuur van de Vlaamse ouderenraad roept juridische vragen op. Deze is in strijd met een aantal essentiële bepalingen van de vzw-wetgeving. Er worden regels vastgesteld die op een ingrijpende wijze de bestaande organisatie en werking van de Vlaamse ouderenraad raken, of die op algemene wijze het administratief toezicht op de verenigingen organiseren. Aangezien er slechts één vereniging in aanmerking komt om te worden aangesteld als Vlaamse ouderenraad, rijst de vraag of er, onder het mom van de subsidiëring van een privé-instelling, niet tot de oprichting van een organieke openbare instelling wordt overgegaan. Mevrouw Marijke Dillen deelt op dit punt de kritiek van de Raad van State. Ze meent dat het beter is om, krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de Vlaamse ouderenraad op te richten als een rechtspersoon sui generis.

Als men vasthoudt aan de vzw-structuur, dan is het belangrijk een aantal artikelen te wijzigen, in het bijzonder de artikelen 7 en 8. Het is belangrijk een aantal objectieve subsidiëerings- en erkenningsvoorwaarden te bepalen zodat elke vereniging die zich geroepen voelt, zich kandidaat kan stellen. Het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel staat niet toe dat men één vzw aanwijst, en pas daarna in een convenant de subsidiëeringsvoorwaarden bepaalt.

De tekst over de partnerorganisaties is vaag en onduidelijk. Dit bleek ook tijdens de hoorzittingen. Is er nood aan deze partners, rekening houdend met de budgettaire krapte? Hoeveel partnerorganisaties wenst de Vlaamse Regering? Hoe zullen ze gestructureerd worden? Aan welke organisaties denkt men?

Er rijzen ook vragen in verband met de territoriale spreiding, indien er meerdere organisaties zijn? Wat is de verhouding tot de lokale ouderenraden? Wat is de meerwaarde voor de betrokkenen en voor de Vlaamse ouderenraad? Komen er voldoende waarborgen opdat er rekening wordt gehouden met het lokale niveau? Loopt men met een partnerorganisaties niet het risico dat er veel zal worden beslist over de hoofden heen van de lokale organisaties? Zullen de partnerorganisatie(s) beschikken over voldoende middelen en ondersteuning om een methode uit te werken die een lokaal bestuur of ouderen stimuleert om een inclusief ouderenbeleid te ontwerpen? Zullen de partnerorganisatie(s) voldoende voeling hebben met het lokale niveau?

Mevrouw Marijke Dillen kan zich vinden in de opmerking van de Vlaamse Ouderenraad tijdens de hoorzitting dat de beste waarborg voor een breed en gedragen lokaal ouderenbeleid gegeven wordt door een rechtstreekse en praktische ondersteuning van de Vlaamse gemeenten zelf.

Het advies van de SAR WGG is kritisch met betrekking tot de weigering van de Vlaamse Regering om meer uitgaven te doen. De raad pleit voor de schrapping van artikel 9.

Concreet rijst de vraag wie men als relevante partnerorganisatie wil erkennen. Mevrouw Marijke Dillen heeft sterk de indruk dat de VVSG beoogd wordt. Er is al een convenant met de VVSG voor vijf jaar waarin al soortgelijke opdrachten zijn opgenomen. Als de VVSG partnerorganisatie wordt, hoe gaat die zich dan voor het ouderenbeleid verhouden tot het bestaande convenant en het huidige budget? OKRA wees erop dat er bij de keuze rekening moet worden gehouden met een zeer brede omschrijving van het begrip participatie. Mevrouw Marijke Dillen deelt de zorg van OKRA dat publieke besturen of verenigingen die daar dicht bij aanleunen, niet de relevante partnerorganisaties kunnen zijn om deze participatie op te bouwen met alle partners. Ze vertrekken te sterk vanuit het oogpunt van de mandatarissen en het personeel van het lokaal openbaar bestuur. De vraag rijst of een partnerorganisatie niet moet vertrekken vanuit de praktijkervaring die ouderen betreffende inspraak en participatie hebben opgebouwd.

Een andere vraag is wie de partnerorganisatie kan aanspreken om het inspraakproces lokaal te begeleiden. Is dat enkel de bevoegdheid van het openbaar bestuur of kan een gemeentelijke ouderenadviesraad of een lokale particuliere organisatie een relevante partnerorganisatie aanspreken? Het initiatiefrecht om een partnerorganisatie te engageren mag niet uitsluitend bij het lokaal openbaar bestuur worden gelegd.

Volgens de Raad van State zijn er vragen over de toepasbaarheid van hoofdstuk 5 in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad omdat de bevoegdheden niet beperkt zijn tot gemeenschapsaangelegenheden. Meer bepaald is er kritiek op de subsidiëring van de partnerorganisaties die niet uitsluitend gericht is op de ondersteuning van het beleid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, maar ook op de ondersteuning van de ouderen zelf. De regeling van participatiemogelijkheden van groepen burgers ontsnapt aan de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad van State stelt dat de regeling van artikel 9 niet steeds is aangepast aan de situatie van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De fractie van mevrouw *Lies Jans* zal het ontwerp van decreet goedkeuren. Het decreet van 30 april 2004 is erin geslaagd het ouderenbeleid op de agenda van de lokale besturen te plaatsen. Ondertussen zijn er nog maar weinig gemeenten die ouderen niet betrekken bij het beleid. Het lid vindt het belangrijk dat wordt ingespeeld op nieuwe vormen van participatie en inspraak, die meer inhouden dan adviesraden. Zij is blij dat de Vlaamse Regering de betutteling achterwege laat, en haar fractie ondersteunt het uitgangspunt dat de lokale besturen zelf een inclusief beleid uitwerken, ondersteund door een partnerorganisatie. Tot die laatste rekent zij niet de provincies. Dat de Vlaamse Ouderenraad wel betrokken wordt, hoewel hij zichzelf evenmin als partnerorganisatie ziet, vindt zij evident.

Haar fractie is voorstander van de nagestreefde vermindering van de planlast, maar dringt erop aan dat zij ook werkelijk gerealiseerd wordt. De bedoeling moet zijn dat de gemeenten hun werking afstemmen op de cyclus van beheers- en beleidsplannen. Met het genoemde maatwerk en de vermindering van betutteling en planlasten kan dit ontwerp van decreet een belangrijke rol spelen in de modernisering van het Vlaamse ouderenbeleid.

De fractie van mevrouw *Mia De Vits* steunt de hervorming van het decreet van 30 april 2004 in het kader van de interne staatshervorming en meer bepaald de planlastvermindering, maar pleit er tegelijk voor de oorspronkelijke doelstellingen te behouden en zelfs nog te versterken. Tijdens de hoorzitting uitten de Vlaamse Ouderenraad en Itinera Institute hun bezorgdheid over het verdwijnen van de voorwaardelijke rechtstreekse steun die een instrument was voor het lokale beleid. Itinera Institute vreesde dat een aantal lokale beleidsverantwoordelijken ervan overtuigd is dat lokale ouderenbeleidsplannen niet langer hoeven. Hoewel de spreekster die laatste stelling verregaand vindt, is het ook haar

onduidelijk wat een lokale ouderenraad nog vermag als de lokale overheid ouderen niet bij het beleid betreft. Is het opportuun om ouderen slechts eenmaal om de zes jaar de kans te geven over het beleid te oordelen? Het lid merkt op dat een ABVV-enquête leert dat slechts 40 percent van de seniorenraden werkelijk om advies wordt gevraagd. Met de opmerking dat overleg niet geformaliseerd hoeft te worden in een officieel advies, wekt men de indruk dat een seniorenraad er niet is om een officieel advies uit te brengen.

Zij vraagt om een evaluatie na twee jaar, waarin wordt nagegaan of deze regelgeving erin is geslaagd de planlast te verminderen en het ouderenbeleid te versterken.

Tijdens de hoorzitting is gediscussieerd over welke instantie de gepaste partnerorganisatie kan worden. De facto is dat de VVSG, die de aangewezen partner is om de lokale besturen te ondersteunen. Daarnaast benadrukt mevrouw Mia De Vits dat de ouderen zelf ondersteund moeten worden. Omdat gestreefd moet worden naar een evenwicht, is het belangrijk dat de Vlaamse ouderenraad betrokken wordt bij het actieprogramma van de partnerorganisatie. Daarmee bevestigt ze de passage hierover in de memorie van toelichting. De spreker betreurt dat de rol van de provincies wegvalt, in weerwil van de expertise die ze opbouwden.

Het lid wil weten waarom de samenstelling van de Vlaamse ouderenraad wordt gewijzigd. Zij steunt het pleidooi om de afgevaardigden van de ouderenorganisaties lid te laten blijven. Ze vraagt een verklaring waarom de coördinerende opdracht van de Vlaamse ouderenraad wel in de memorie van toelichting maar niet in het ontwerp van decreet is opgenomen. Tot slot zal uit de toepassing van de hervorming moeten blijken of men met minder middelen inderdaad efficiënter kan werken.

Ook de fractie van de heer *Peter Gysbrechts* vindt het positief dat de Vlaamse Regering het lokale ouderenbeleid niet langer invult maar stimuleert. Dat de Vlaamse overheid allerlei verplichtingen oplegde zonder daar voldoende middelen tegenover te plaatsen, was onaanvaardbaar. Die middelen komen er nu wel, maar ze worden toegekend aan partnerorganisaties. De Vlaamse Ouderenraad zou de middelen onder de gemeenten willen verdelen, maar met het huidige budget komt dat neer 480,51 euro per gemeente. Open Vld vindt dat bedrag niet zinnig en stelt daarom voor dat budget helemaal te schrappen.

In antwoord op schriftelijke vraag 412 van mevrouw Van der Borgh van 15 mei 2012 deelde de minister mee dat 80 percent van de gemeenten over een ouderenraad beschikt, ondertussen is dat wellicht al 90 percent. De conclusie luidt dat het beleid werkt. De ondersteuningsmiddelen zijn sinds 2006 bovendien toegewezen aan de VVSG in de vorm van een projectsubsidie van 148.000 euro. De overeenkomst tussen de VVSG en de Vlaamse Gemeenschap, waartoe de Vlaamse Regering besliste op 15 juni 2012, vult eventuele overblijvende lacunes op. De VVSG krijgt als opdracht ondersteuning en mobilisering in de bevordering van de lokale beleidsparticipatie van ouderen. Het Vlaams Ouderenbeleidsplan 2010-2014 (*Parl. St.* VI.Parl. 2010-11, nr. 686/1) vormt daarbij de leidraad. De Vlaamse Ouderenraad is de eerste partner. Artikel 3.3 van het subsidiebesluit bevestigt dat nog eens. Naast de VVSG kunnen ook de Vlaamse ouderenraad en de administratie bijdragen leveren.

De invoeging van het ouderenbeleidsplan in het lokale sociale beleidsplan ziet Open Vld als een administratieve lastenverlaging, die zij toejuicht. Gevaar is de perceptie dat voor de lokale besturen een ouderenraad en een ouderenbeleid niet langer verplicht zijn. Ook de dubbele financiering van VVSG en partnerorganisaties is een risico. De spreker vraagt de minister over dat laatste duidelijkheid te verschaffen. Het lid kondigt tot slot een amendement aan. Hij zal het ontwerp van decreet niet goedkeuren.

Mevrouw *Mieke Vogels* sluit zich aan bij de heer Gysbrechts: het gevaar bestaat dat lokale besturen ouderenadviesraden minder ernstig nemen en niet van nabij betrekken bij de opmaak van het omvattende beleidsplan. Er blijven weinig hefboomen over om daar iets aan te doen.

Onder de huidige regeling wordt het lokale ouderenbeleid enkel gesteund voor een bedrag van 148.000 euro, dat wordt toegekend aan de VVSG. Het ontwerp van decreet laat weliswaar de mogelijkheid open om andere partnerorganisaties te erkennen, maar zet in wezen de aanbodgestuurde ondersteuning van de VVSG voort. De VVSG ondersteunt de lokale ambtenaren, maar bevordert zo niet de participatie en de betrokkenheid van de ouderen. Tijdens de hoorzitting zegde de heer Dehaene dat een partnerorganisatie pas erkend zal worden als ze overlegt met lokale ouderenverenigingen. De spreekster werpt daartegen op dat de VVSG in de praktijk eenmaal per jaar kort overlegt met de Vlaamse Ouderenraad. Ze zal dit ontwerp van decreet niet goedkeuren.

Minister *Jo Vandeurzen* verwijst voor de aanwijzing van een coördinerend minister naar de vergelijkbare bepalingen in het decreet van 30 april 2004. Met een coördinerend minister werken is zinvol omdat het ouderenbeleid een geïntegreerd beleid is. Daarover wordt duidelijkheid verschaft in de memorie van toelichting.

De minister ziet geen probleem in de relatie met het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Een decreet kan de bevoegdheden die Vlaanderen heeft krachtens de Grondwet en de bijzondere wetten, niet wijzigen. In artikel 9 wordt de Vlaamse Gemeenschapscommissie met naam genoemd.

De minister zal erover waken dat de ondersteuning door de VVSG of de Vlaamse ouderenraad niet dubbel gefinancierd wordt. Representativiteit is een voorwaarde voor de erkenning van een vzw. De Vlaamse Regering zal erop toezien dat een convenant wordt afgesloten met een vzw die een representatief orgaan is. De representativiteit wordt grotendeels bepaald door de aanwezigheid van de verenigingen. Hij verzekert dat de Vlaamse Regering de nadere regels daarover in die zin zal vaststellen. Er wordt voor een vzw geopteerd boven een rechtspersoon sui generis vanwege de mogelijkheid om op basis van de vzw-wetgeving vrij een aantal statutaire bepalingen aan te nemen.

De reden waarom van partnerorganisaties in het meervoud wordt gesproken, is dat bij een goed werkend lokaal ouderenbeleid de normale dynamiek van de verschillende deelnemende actoren niet mag afgeremd worden. Zelf denkt de minister niet onmiddellijk aan de provincies, maar het is duidelijk dat ook de Vlaamse Ouderenraad kandidaat kan zijn bij de oproep, zonder dat hij daartoe verplicht is. De minister verklaart nadrukkelijk dat hij niet exclusief wil kiezen voor een partnerorganisatie die ten dienste staat van de lokale besturen, maar ruimte openlaat voor andere organisaties die daar in een kritische verhouding tegenover staan en de ouderen zelf ondersteunen. De minister erkent dat er een omvattend protocol bestaat met de VVSG voor een aantal jaren, maar het zal afhankelijk van de prioriteiten in de jaarplannen aangepast worden.

Hij wijst erop dat er vroeger ook geen sancties waren tegen gemeenten die geen ouderenbeleidsplan hadden. Volgens hem houdt de argumentatie van Itinera Institute geen steek. Als de commissie beleidsevaluatie decretaal wil verankeren, heeft hij daar geen probleem mee. Hij verzekert dat het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gezin in de circulaire over planlastvermindering van de coördinerende minister zijn bezorgdheden en prioriteiten zal duidelijk maken. Daarin zal uitdrukkelijk staan dat de lokale besturen werk moeten maken van ouderenbeleid en -participatie.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Artikel 1

Aangezien het om een inclusief ouderenbeleid gaat, heeft dit ontwerp van decreet betrekking op alle beleidsdomeinen, betreft het elke Vlaamse minister en worden zowel gemeenschaps- als gewestbevoegdheden omvat, aldus minister *Jo Vandeurzen*.

Artikel 1 wordt unaniem met 12 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Op vraag van mevrouw *Marijke Dillen* bevestigt minister *Jo Vandeurzen* dat ‘ouderen’ bewust zijn toegevoegd aan de definitie van ‘actoren’. Ook niet-georganiseerde ouderen zijn immers een actor bij beleidsparticipatie.

Artikel 2 wordt unaniem met 12 stemmen aangenomen.

Artikel 3

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat het strategische doel van het ouderenbeleid behouden blijft.

Amendement nr. 1, voorgesteld door mevrouw *Marijke Dillen*, strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Mevrouw *Marijke Dillen* verduidelijkt dat de normatieve draagwijdte van dit artikel niet duidelijk is. Deze bepalingen hebben een louter programmatorisch karakter. Er worden enkel beleidsintenties toegelicht. Daarom dienen ze te worden weggelaten. Ook het advies van de Raad van State is ter zake duidelijk.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat talrijke decreten een bepaling bevatten die de ambities aangeeft.

Mevrouw *Marijke Dillen* is van oordeel dat elke decretale bepaling afdwingbaar moet zijn. Beleidsintenties zijn dat niet, en horen daarom thuis in de memorie van toelichting.

Minister *Jo Vandeurzen* betwist dat.

Amendement nr. 1 wordt met 1 stem tegen 8 bij 3 onthoudingen niet aangenomen.

Artikel 3 wordt met 8 stemmen tegen 4 aangenomen.

Artikel 4

Dit artikel omschrijft volgens minister *Jo Vandeurzen* het ouderenbeleid en is grotendeels gelijk aan het decreet van 30 april 2004. De actoren op lokaal niveau worden niet limitatief opgesomd, en het OCMW en de lokale ouderenadviesraad worden expliciet vermeld. De Vlaamse overheid is niet meer verantwoordelijke voor overleg en coördinatie tussen de betrokken actoren en herleidt haar rol tot de essentie van een slagkrachtige overheid, namelijk het stimuleren van de betrokken actoren.

Amendement nr. 2A in hoofdorde, voorgesteld door mevrouw Marijke Dillen, strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Mevrouw *Marijke Dillen* verwijst naar haar toelichting bij amendement nr. 1.

Amendement nr. 2A wordt met 1 stem tegen 8 bij 3 onthoudingen niet aangenomen.

Amendement nr. 2B in bijkomende orde, voorgesteld door mevrouw Marijke Dillen, strekt ertoe een lid toe te voegen, dat luidt als volgt: “De Vlaamse ouderenraad dient op een zo ruim mogelijke wijze te worden betrokken bij het uitwerken van het ouderenbeleid.”.

Mevrouw Marijke Dillen verwijst naar de hoorzitting over dit ontwerp van decreet. De Vlaamse ouderenraad heeft een belangrijke en stimulerende opdracht. Gelet op de regeling als bepaald in hoofdstuk 4 dient dit ook uitdrukkelijk te worden opgenomen in deze beleidsintentie.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat de opdracht van de Vlaamse ouderenraad expliciet wordt omschreven. Bovendien is de Vlaamse Regering decretaal verplicht het advies van de Vlaamse ouderenraad in te winnen over alle ontwerpen van beslissingen die van strategisch belang zijn voor ouderen.

Mevrouw *Mia De Vits* vraagt een verklaring waarom de coördinerende functie van de Vlaamse ouderenraad weliswaar vermeld wordt in de memorie van toelichting maar niet in artikel 4.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de Vlaamse ouderenraad op basis van artikel 7 de autoriteit krijgt om zowel op eigen initiatief als op verzoek van de Vlaamse Regering advies uit te brengen over alle aangelegenheden die ouderen aangaan. Artikel 7 bepaalt voorts dat de raad daartoe de ontwikkelingen in het ouderenbeleid volgt en oog heeft voor de behoeften en de participatie van de ouderen.

Amendement nr. 2B wordt met 1 stem tegen 8 bij 3 onthoudingen niet aangenomen.

Artikel 4 wordt met 8 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Artikel 5

Hoofdstuk 3 bepaalt de coördinatie en organisatie van het Vlaamse Ouderenbeleid. De voorgestelde timing en werkwijze van de opmaak en de monitoring van het Vlaams ouderenbeleidsplan worden efficiënter en effectiever ingevuld, aldus minister Jo Vandeurzen.

Amendement nr. 3, voorgesteld door mevrouw Marijke Dillen, strekt ertoe het eerste lid te schrappen.

Mevrouw *Marijke Dillen* zegt dat de bevoegdheid van de decreetgever niet zo ver reikt dat hij bepaalde ministers of bepaalde diensten van de Vlaamse Regering met opdrachten kan belasten, of de Vlaamse Regering of haar diensten op een welbepaalde manier kan organiseren. Op deze wijze wordt ook tegemoetgekomen aan het duidelijke advies van de Raad van State.

De heer *Peter Gysbrechts* vraagt naar de meerwaarde van een coördinerend minister omdat elke minister bevoegd blijft over zijn of haar beleidsdomein.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de decretale verplichting om een coördinerend minister aan te stellen, inhoudt dat de Vlaamse Regering zich uitdrukkelijk moet uitspreken over de gecoördineerde bevoegdheid.

Mevrouw *Marijke Dillen* zegt dat elke Vlaamse Regering ook zonder deze bepaling een coördinerend minister voor het ouderenbeleid zal aanstellen. Een Vlaamse Regering die dat niet doet, zal daar door het Vlaams Parlement op gewezen worden. Er is bijvoorbeeld nog nooit een Vlaamse Regering geweest zonder een coördinerende minister voor het gezinsbeleid.

Minister *Jo Vandeurzen* weerlegt dat laatste.

Mevrouw *Mieke Vogels* antwoordt dat zij als minister wel degelijk bevoegd was over het gezinsbeleid. Die bevoegdheid was evenwel niet toegevoegd aan haar titel.

Mevrouw *Marijke Dillen* benadrukt dat niet de titel maar de opdracht van de minister belangrijk is. Mevrouw *Vogels* had als minister de opdracht het gezinsbeleid te coördineren.

Minister *Jo Vandeurzen* vindt het belangrijk dat het Vlaams Parlement duidelijk verklaart dat de Vlaamse Regering een minister moet aanstellen die instaat voor de coördinatie van het ouderenbeleid. Deze bepaling is ook opgenomen in het decreet van 30 april 2004, dat na een parlementair initiatief tot stand is gekomen.

Mevrouw *Marijke Dillen* stelt voor om alle coördinerende bevoegdheden decretaal vast te leggen.

Amendement nr. 3 wordt met 1 stem tegen 9 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Artikel 5 wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 6

Amendement nr. 4, voorgesteld door mevrouw *Marijke Dillen*, strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Mevrouw *Marijke Dillen* zegt dat de decreetgever de Vlaamse Regering niet kan verplichten welbepaalde opdrachten toe kennen aan haar diensten. Op deze wijze wordt ook tegemoetgekomen aan het duidelijke advies van de Raad van State.

Amendement nr. 4 wordt met 1 stem tegen 9 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Artikel 6 wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen niet aangenomen.

Artikel 7

Hoofdstuk 4 regelt volgens minister *Jo Vandeurzen* de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse ouderenraad. Er is bewust gekozen voor een minimale omschrijving van de taken, de samenstelling, de werking en de financiering van deze bevoorrechte gesprekspartner. De Vlaamse ouderenraad moet immers flexibel kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen. Ook kan in de toekomst elke strategische adviesraad, naast het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering, een advies bij de Vlaamse ouderenraad inwinnen.

Rekening houdende met het advies van de Raad van State zal de Vlaamse ouderenraad niet meer aangesteld maar erkend worden. Aanvullende regelgeving zal uitgewerkt worden door de Vlaamse Regering.

De subsidiëring van de vereniging die als Vlaamse ouderenraad erkend wordt, zal slechts kunnen binnen de beschikbare begrotingskredieten, en wordt afhankelijk gemaakt van een convenant tussen de Vlaamse ouderenraad en de Vlaamse Regering. Het convenant wordt gesloten voor de duur van de erkenning, of voor maximaal vijf jaar.

Amendement nr. 5, voorgesteld door mevrouw Marijke Dillen, strekt ertoe in §2 de woorden “vereniging zonder winstoogmerk als” te schrappen.

Mevrouw *Marijke Dillen* verwijst naar haar uiteenzetting tijdens de algemene bespreking.

Amendement nr. 5 wordt met 1 stem tegen 9 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Amendement nr. 6, voorgesteld door mevrouw Marijke Dillen, strekt ertoe §3 te vervangen door wat volgt: “§3. De Vlaamse Regering wint het advies van de Vlaamse ouderenraad in over alle ontwerpen van beslissingen die betrekking hebben op ouderen.”.

Mevrouw Marijke Dillen verwijst naar de hoorzitting. Alhoewel de Vlaamse Regering het oorspronkelijke ontwerp na advies van de Raad van State heeft gewijzigd, blijft de kritiek op de nieuwe formulering van toepassing. De omschrijving is te weinig precies om op een rechtszekere wijze de verplichting van de Vlaamse Regering te omschrijven. Haar amendement bevordert de rechtszekerheid.

Minister *Jo Vandeurzen* kan begrip opbrengen voor de bezorgdheid van mevrouw Dillen. Hij raadt haar aan §3 te lezen in combinatie met §1. De Vlaamse Regering moet op basis van §3 aangelegenheden die van strategisch belang zijn voor ouderen voor advies voorleggen. Indien ze dat nalaat, dan kan de Vlaamse ouderenraad dankzij §1 op eigen initiatief advies verlenen. Het amendement van mevrouw Dillen zal ertoe leiden dat §3 een formaliteit wordt omdat elk ontwerp van beslissing in wezen van toepassing is op ouderen.

Amendement nr. 6 wordt met 1 stem tegen 9 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 7 wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 8

Artikel 8 wordt zonder opmerkingen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 9

Het nieuwe artikel 9 vormt het sluitstuk van de stimulering van een inclusief lokaal ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen, aldus minister Jo Vandeurzen. Zoals eerder gesteld wordt de ontwikkeling van een inclusief lokaal ouderenbeleid in handen van de lokale besturen zelf gelegd. Het doel is om de ontwikkeling van een inclusief ouderenbeleid lokaal te faciliteren en de participatie van de doelgroep aan dit proces te bevorderen door de erkenning en subsidiëring van één of meerdere partnerorganisaties.

In ruil voor een bepaalde subsidie-enveloppe moet(en) deze organisatie(s) (1) een methode uitwerken die een lokaal bestuur of ouderen op het terrein stimuleert om een lokaal ouderenbeleid inclusief te ontwerpen, dit beleid te integreren in de lokale beleids-

cyclus (niet voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad), een structureel overleg met de ouderen(raad) in de gemeente op te zetten en de deelname van ouderen aan het lokaal beleid te stimuleren; (2) een actieprogramma ontwikkelen dat ze in eigen beheer of in samenwerking met derden uitvoert; en (3) alle actoren betrekken bij het vervullen van deze opdrachten.

De actoren zijn alle bij het ouderenbeleid betrokken overheden, particuliere organisaties, ouderenverenigingen, ouderenraden en ouderen. Een brede gedragenheid op het terrein staat daarbij voorop.

In het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kan de stimulering van het lokaal beleid enkel maar betrekking hebben op het ouderenbeleid in die aangelegenheden waarvoor de Vlaamse overheid in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bevoegd is, namelijk cultuur, onderwijs en persoonsgebonden aangelegenheden.

De Vlaamse Regering zal bepalen onder welke voorwaarden en hoeveel relevante partnerorganisaties erkend zullen worden, en sluit met elk van hen een convenant af waarin ondermeer de resultaatsgebieden met indicatoren en de jaarlijkse subsidie-enveloppe zijn opgenomen.

De Vlaamse Regering zal met de door haar aangestelde organisatie(s) een convenant afsluiten waarin onder meer de resultaatsgebieden voor de uitvoering van het convenant en de indicatoren over de resultaatsgebieden worden opgenomen.

Amendement nr. 7, voorgesteld door mevrouw Van der Borght en de heer Gysbrechts, strekt ertoe de paragrafen 2 en 3 te schrappen.

De heer *Peter Gysbrechts* verduidelijkt dat minister Vandeurzen in zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 412 van 15 mei 2012 van mevrouw Van der Borght meldt dat er in het merendeel van de 308 Vlaamse gemeenten een ouderenraad is. In zijn antwoord meldt de minister ook dat vroeger heel wat inspanningen zijn gedaan om expertise en ervaring met betrekking tot het lokaal ouderenbeleid op te bouwen. Op basis daarvan werd een draaiboek opgesteld voor alle gemeenten. Ten slotte is “het mobiliseren en ondersteunen van lokale besturen met betrekking tot de beleidsparticipatie van ouderen” als opdracht opgenomen in de overeenkomst van de Vlaamse Gemeenschap en de VVSG over de ondersteuning van het lokaal welzijns- en gezondheidsbeleid, en dat de VVSG reeds voor de totaliteit van die opdracht wordt gesubsidieerd.

Open Vld stelt voor de bepalingen met betrekking tot de partnerorganisaties te schrappen. In tijden van budgettaire krapte lijkt het de indieners van dit amendement logischer deze middelen te schrappen en aan te wenden voor meer dringende welzijnsbehoeften.

Bovendien verwijst de spreker ook naar het onderzoek dat wordt gevoerd en de expertise die door de administratie, de universiteiten en hogescholen is opgebouwd en die kan worden aangewend om te komen tot een goede ouderenparticipatie.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat het de bedoeling is om een geïntegreerd ouderenbeleid te realiseren op lokaal niveau. Het lokale bestuur en de lokale administratie zijn een van de actoren nodig om dat te stimuleren. De andere actoren worden uitdrukkelijk vermeld in het ontwerp van decreet. Omdat het belangrijk is alle actoren te ondersteunen, is de minister het niet eens met de stelling dat het enkel en alleen om de VVSG gaat.

Een partnerorganisatie moet afstemmen met de Vlaamse ouderenraad. Dat zal als voorwaarde opgenomen worden in de oproep. Bij het aanstellen van een partnerorganisatie zal de Vlaamse Regering de mening vragen van de Vlaamse ouderenraad.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t zegt dat de Vlaamse Regering en de VVSG een convenant hebben afgesloten. VVSG krijgt 480.000 euro om de afspraken in dat convenant uit te voeren. Een deel van dat totaalbedrag, namelijk 148.000 euro, krijgt de VVSG om alle afspraken inzake het lokale ouderenbeleid uit te voeren. De spreekster wil vernemen of de VVSG het deelbedrag als verworven mag beschouwen, en of een tweede bedrag vrijgemaakt zal worden mocht een tweede partnerorganisatie worden geselecteerd. Het komt de spreekster als onlogisch over dat een ontwerp van decreet, waarin een aantal beleidsinstrumenten wordt geschrapt duurder uitvalt dan de oorspronkelijke regeling.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat alle taken die de Vlaamse Regering door de VVSG laat uitvoeren in één overeenkomst zijn samengebracht. Over die overeenkomst worden jaarlijks afspraken gemaakt. Als een oproep wordt gelanceerd voor een nieuwe partnerorganisatie, zal worden onderzocht welke opdrachten de VVSG zal uitvoeren en welke worden toevertrouwd aan de nieuwe partnerorganisatie. Op basis daarvan zal de discussie over de financiering gevoerd worden.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t ziet twee mogelijkheden voor het geval meerdere partnerorganisaties worden aangesteld: het huidige bedrag blijft gelijk en wordt onder meerdere partners verdeeld, of de huidige opdrachten worden door meerdere partnerorganisaties uitgevoerd terwijl het huidige bedrag toeneemt.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat het budget voor 2013 en 2014 bekend is. Het is zijn bedoeling om binnen dat budget te blijven. Hij sluit niet uit dat het huidige budget op langere termijn wordt aangepast.

Amendement nr. 7 wordt met 3 stemmen tegen 9 niet aangenomen.

Amendement nr. 8, voorgesteld door mevrouw *Marijke Dillen*, strekt ertoe aan §2, eerste lid, eerste zin, de woorden “nadat de Vlaamse ouderenraad gehoord werd” toe te voegen.

Mevrouw *Marijke Dillen* zegt dat het stimuleren en ontwikkelen van een inclusief en gedragen ouderenbeleid de betrokkenheid vereist van de Vlaamse ouderenraad. De betrokkenheid van de Vlaamse ouderenraad dient decretaal te worden verankerd.

Minister *Jo Vandeurzen* bevestigt dat hij de Vlaamse ouderenraad om advies zal vragen over de erkenning van een of meerdere relevante partnerorganisaties.

Mevrouw *Marijke Dillen* vindt het belangrijk dat deze bepaling decretaal wordt veranderd. Ook mevrouw *Mia De Vits* pleit ervoor de vooropgestelde handelwijze in het decreet te verankeren. Mevrouw *Mieke Vogels* steunt de dames *Dillen* en *De Vits*.

Minister *Jo Vandeurzen* heeft geen bezwaar tegen deze aanvulling.

Mevrouw *Vera Jans* is bereid een amendement te steunen dat tegemoetkomt aan de wensen van de volledige commissie.

Mevrouw *Marijke Dillen* beslist haar amendement nr. 8 in te trekken om samen met de vertegenwoordigers van de andere fracties het gelijksoortige amendement nr. 9 in te dienen.

Amendement nr. 9 wordt unaniem met 12 stemmen aangenomen.

Amendement nr. 10, voorgesteld door mevrouw *Marijke Dillen*, strekt ertoe aan §2, derde lid, een 4° toe te voegen, dat luidt als volgt: “4° indien de partnerorganisatie niet de

Vlaamse ouderenraad is, dient de partnerorganisatie de Vlaamse ouderenraad te betrekken bij het vervullen van haar opdracht.”.

Mevrouw Marijke Dillen verwijst naar haar toelichting bij amendement nr. 8 en naar haar uiteenzetting in de algemene bespreking.

Amendement nr. 10 wordt met 1 stem tegen 8 bij 3 onthoudingen niet aangenomen.

Het geamendeerde artikel 9 wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 9/1 (nieuw artikel 10)

Amendement nr. 11, voorgesteld door de dames Vera Jans, Mia De Vits, Lies Jans, Cindy Franssen, Helga Stevens en Griet Coppé, strekt ertoe een nieuw artikel 9/1 toe te voegen, dat luidt als volgt: “Art. 9/1. De Vlaamse Regering maakt uiterlijk tegen het einde van het derde jaar na de inwerkingtreding van dit decreet een evaluatie over de wijze waarop de lokale besturen een lokaal inclusief ouderenbeleid realiseren en daarin de participatie van de ouderen waarborgen.”.

Amendement nr. 11 wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen. Een nieuw artikel 9/1 wordt toegevoegd.

Artikel 10 (hernummerd artikel 11)

In artikel 10 wordt het decreet van 30 april 2004 opgeheven, aldus minister *Jo Vandeurzen*.

Artikel 10 wordt unaniem met 12 stemmen aangenomen.

Artikel 11 (hernummerd artikel 12)

In artikel 11 worden de rechten van de thans aangestelde vzw Vlaamse Ouderenraad gevrijwaard tot de aanstelling ervan is verstreken. Minister Jo Vandeurzen meldt voorts dat het huidige convenant loopt tot en met 2015.

Artikel 11 wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 12 (hernummerd artikel 13)

Amendement nr. 12, voorgesteld door de dames Katrien Schryvers, Mia De Vits, Lies Jans, Vera Jans, Else De Wachter en Griet Coppé, strekt ertoe dit artikel te vervangen door: “Art. 12. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2013.”. Mevrouw *Marijke Dillen* trekt haar gelijkwaardige amendement nr. 13 in.

Amendement nr. 12 wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 12 wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

IV. STEMMING OVER HET GEHEEL

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding aangenomen.

Tom DEHAENE,
voorzitter

Mia DE VITS,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

ABVV	Algemeen Belgisch Vakverbond
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
SAR WGG	Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° actoren: alle bij het ouderenbeleid betrokken overheden, particuliere organisaties, ouderenverenigingen, ouderenraden en ouderen;
- 2° inclusief ouderenbeleid: een beleid dat in al zijn aspecten en samenhang aan de algemene en de specifieke behoeften van ouderen beantwoordt en waarbij de competenties van ouderen actief worden ingeschakeld;
- 3° oudere: een natuurlijke persoon die 60 jaar of ouder is;
- 4° ouderenbeleid: maatregelen van wetgeving of bestuur, die bepalend zijn voor de positie van de ouderen in de samenleving;
- 5° participatie: de deelname aan het maatschappelijk leven met het oog op het individuele en collectieve welzijn, waardoor iemand de persoonlijke controle op de eigen leefsituatie en op de externe factoren die deze leefsituatie bepalen, maximaal behoudt of verhoogt.

Hoofdstuk 2. Uitgangspunten

Art. 3. Een Vlaams ouderenbeleid moet de voorwaarden creëren om:

- 1° de toegang van elke oudere tot de economische, sociale en culturele rechten, vastgelegd in artikel 23 van de Grondwet, te waarborgen;
- 2° discriminatie en sociale uitsluiting op basis van leeftijd te voorkomen, te verminderen en op te lossen;
- 3° de deelname van ouderen aan het uitstippelen, het uitwerken en het evalueren van dat beleid mogelijk te maken en te versterken.

Art. 4. Het ouderenbeleid is een inclusief, gecoördineerd en samenhangend beleid. Op de verschillende beleidsdomeinen en -niveaus moeten doelgerichte acties ondernomen worden vanuit een partnerschap tussen alle betrokken actoren. Op lokaal niveau zijn dit in de eerste plaats de gemeente, het OCMW en, in voorkomend geval, de lokale ouderenraad.

Op Vlaams niveau voorziet de Vlaamse Regering in:

- 1° het nemen van maatregelen in de diverse beleidsdomeinen;
- 2° de coördinatie tussen beleidsdomeinen;
- 3° de stimulering van de betrokken actoren;
- 4° de ondersteuning van de participatie van de ouderen.

Hoofdstuk 3. Coördinatie en organisatie

Art. 5. Voor de coördinatie van het Vlaamse ouderenbeleid stelt de Vlaamse Regering een coördinerend minister aan.

De Vlaamse Regering stelt binnen achttien maanden na elke volledige vernieuwing van het Vlaams Parlement een ouderenbeleidsplan op. Dat beleidsplan komt tot stand met participatie van de ouderen en de Vlaamse ouderenraad, vermeld in artikel 7, en omschrijft de planning van de beleidsmaatregelen op korte en langere termijn, alsook de modaliteiten van evaluatie van het gevoerde beleid.

De Vlaamse Regering bezorgt het ouderenbeleidsplan en elke evaluatie ervan aan het Vlaams Parlement en geeft ter ondersteuning van het ouderenbeleid opdracht tot het ver-

richten van wetenschappelijk onderzoek over leeftijdsgebonden maatschappelijke participatie.

Art. 6. De Vlaamse Regering geeft opdracht aan alle diensten van de Vlaamse overheid om:

- 1° het ouderenbeleid binnen hun beleidsdomein voor te bereiden, uit te voeren en te evalueren;
- 2° de geëigende initiatieven te nemen om de ouderen en het werkveld aan dat beleid te laten participeren.

In het eerste lid, 2°, wordt verstaan onder werkveld: verenigingen, diensten en voorzieningen die zich in hun werking uitsluitend of hoofdzakelijk tot ouderen richten.

Hoofdstuk 4. De Vlaamse ouderenraad

Art. 7. §1. De Vlaamse ouderenraad heeft als algemene opdracht, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de Vlaamse Regering, van het Vlaams Parlement of van een strategische adviesraad, advies uit te brengen over alle aangelegenheden die ouderen aangaan. Daartoe volgt de raad de ontwikkelingen in het ouderenbeleid op en heeft hij oog voor de behoeften en de participatie van ouderen. De Vlaamse Regering kan bijkomende opdrachten toevertrouwen aan de Vlaamse ouderenraad.

In het eerste lid wordt onder strategische adviesraad verstaan: een orgaan zoals vermeld onder artikel 2, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

§2. De Vlaamse Regering erkent een vereniging zonder winstoogmerk als Vlaamse ouderenraad voor maximaal vijf jaar. De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor het verlenen en intrekken van de erkenning, alsook de erkenningsvoorwaarden die minstens betrekking op:

- 1° de pluralistische en representatieve samenstelling van de vereniging;
- 2° de ervaring met de actoren en de betrokkenheid van de actoren bij de werking van de vereniging;
- 3° de bekendheid en de mogelijkheid tot deelname aan de activiteiten van de vereniging;
- 4° de opdrachten, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, en de wijze waarop ze worden uitgevoerd.

§3. De leden van de Vlaamse Regering winnen het advies van de Vlaamse ouderenraad in over alle ontwerpen van beslissingen die van strategisch belang zijn voor ouderen.

Art. 8. Binnen de beschikbare begrotingskredieten kent de Vlaamse Regering aan de Vlaamse ouderenraad een jaarlijkse subsidie-enveloppe toe om de opdrachten, vermeld in artikel 7, §1, eerste lid, te vervullen. Die subsidiëring is afhankelijk van het sluiten van een convenant tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse ouderenraad, dat geldt voor de duur van de erkenning en dat minstens de volgende gegevens bevat:

- 1° een beleidsplan met:
 - a) de resultaatsgebieden voor de uitvoering van de opdrachten;
 - b) de indicatoren met betrekking tot de resultaatsgebieden;
- 2° de subsidievoorwaarden, die minstens betrekking hebben op:
 - a) de naleving van de erkenningsvoorwaarden;
 - b) het voeren van een boekhouding en het opmaken van een financieel verslag;
- 3° het geraamde bedrag van de subsidie-enveloppe, alsook de wijze van toekenning en vereffening ervan;
- 4° het toezicht op de naleving van de erkenningsvoorwaarden, op de uitvoering van het convenant en op de aanwending van de subsidies.

Hoofdstuk 5. Stimulering van een inclusief lokaal ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen

Art. 9. §1. De Vlaamse Regering stimuleert lokale besturen of ouderen op het terrein voor het ontwikkelen van een lokaal inclusief ouderenbeleid en voor het nemen van initiatieven die de inspraak van ouderen in dat beleid realiseren of versterken. In dit artikel wordt verstaan onder lokaal bestuur: een gemeente of openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn uit het Nederlandse taalgebied, of de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

In afwijking van artikel 2, 2°, heeft het inclusief ouderenbeleid, vermeld in het eerste lid, in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad uitsluitend betrekking op de aangelegenheden die bepaald zijn in artikel 127, §1, en artikel 128, §1, van de Grondwet.

§2. Op basis van een oproep erkent de Vlaamse Regering daartoe een of meer relevante partnerorganisaties voor maximaal vijf jaar nadat de Vlaamse ouderenraad gehoord werd. Een relevante partnerorganisatie is een organisatie die de kennis van een lokaal bestuur en ouderen op het terrein met betrekking tot de ontwikkeling van een inclusief ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen kan ondersteunen of versterken.

De Vlaamse Regering bepaalt het aantal relevante partnerorganisaties dat kan worden erkend. Ze bepaalt de regels voor het verlenen en intrekken van de erkenning, alsook de erkenningsvoorwaarden met behoud van de toepassing van het derde lid.

Om voor erkenning in aanmerking te komen voldoet een relevante partnerorganisatie aan de volgende voorwaarden:

- 1° ze werkt een methode uit die een lokaal bestuur of ouderen op het terrein stimuleert om:
 - a) een lokaal ouderenbeleid inclusief te ontwerpen;
 - b) behalve wat het lokale ouderenbeleid in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad betreft, dat beleid te integreren in de lokale beleidscyclus van zes jaar die gekoppeld is aan de lokale bestuursperiode en die begint in het tweede jaar dat volgt op de lokale verkiezingen en eindigt op het einde van het jaar na de daaropvolgende verkiezingen;
 - c) een structureel overleg met de ouderen(raad) in de gemeente op te zetten;
 - d) de deelname van ouderen aan het lokaal beleid te stimuleren;
- 2° ze ontwikkelt een actieprogramma dat ze in eigen beheer of in samenwerking met derden uitvoert;
- 3° ze betreft de actoren bij het vervullen van de opdrachten, vermeld in punt 1° en 2°.

§3. Binnen de beschikbare begrotingskredieten verleent de Vlaamse Regering aan de erkende relevante partnerorganisatie(s) jaarlijks een subsidie-enveloppe. Die subsidiëring is afhankelijk van het sluiten van een convenant tussen de Vlaamse Regering en de partnerorganisatie(s), dat geldt voor de duur van de erkenning en dat minstens de volgende gegevens bevat:

- 1° een beleidsplan met:
 - a) de resultaatsgebieden voor de uitvoering van de opdrachten;
 - b) de indicatoren met betrekking tot de resultaatsgebieden;
- 2° de subsidievoorwaarden, die minstens betrekking hebben op:
 - a) de naleving van de erkenningsvoorwaarden;
 - b) het voeren van een boekhouding en het opmaken van een financieel verslag;
- 3° het geraamde bedrag van de subsidie-enveloppe, alsook de wijze van toekenning en vereffening ervan;
- 4° het toezicht op de naleving van de erkenningsvoorwaarden, op de uitvoering van het convenant en op de aanwending van de subsidies.

Art. 10. De Vlaamse Regering maakt uiterlijk tegen het einde van het derde jaar na de inwerkingtreding van dit decreet een evaluatie over de wijze waarop de lokale besturen een lokaal inclusief ouderenbeleid realiseren en daarin de participatie van de ouderen waarborgen.

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Art. 11. Het decreet van 30 april 2004 houdende de stimulering van een inclusief Vlaams ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen, gewijzigd bij het decreet van 24 december 2004, wordt opgeheven.

Art. 12. De vereniging die op datum van de inwerkingtreding van dit decreet is aangesteld als Vlaamse ouderenraad, behoudt haar aanstelling tot de duur ervan verstreken is.

Art. 13. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2013.